

INIMĂ DE COPIL

**Copilul timid care
vrea să crească
doar să ajute**

.....

A este un copil timid, care emană emoție prin fiecare tresărire. Ca să o cunoști pe îndelete, trebuie să îi oferi multă iubire și să-i câștigi în timp încrederea. Locuiește cu tatăl său pentru că mama a dispărut din viața ei încă de când avea două luni: fratele geamăn a murit, iar mama a părăsit familia. A. vine la Fundația „Inimă de Copil” de mai bine de cinci ani. Practic, de când a început școala. Avea nevoie de socializare și de îndrumare la teme, astfel că relația a început natural și continuă cu consecvență.

Își amintește și acum de emoțiile pe care le-a avut la prima întâlnire cu oamenii și cu ceilalți copii de la Centrul de Zi. „Când am venit prima dată aici îmi amintesc că eram rușinată. Eram timidă, parcă îmi era frică. Dar apoi mi-a trecut, că îi cunoșteam pe Alex și pe Andra și mă jucam cu ei. După aceea m-am împrietenit și cu ceilalți copii. Mi-am dat seama că nu trebuia să fiu timidă, dar așa sunt eu, când mă duc într-un loc nou, sunt mai rușinată. Și la școală am fost așa la început, dar mi-a trecut repede. Acum, după atâta timp la Fundație mă simt foarte bine, nu știu, ca și cum m-am născut aici”, spune A.

Nu știe ce va fi la anul, dar știe ce va face în viață

A. nu are planuri pe termen scurt. Nu vrea mare lucru de la anul 2022, dar știe cu exactitate ce va face când va fi mare. „La anul o să fiu cu un an mai mare, adică o să fiu mai matură. Vreau să uit de copilărie. Adică îmi place să mă joc, să fac activități, dar nu prea îmi place să fac niște jocuri pe care îmi zice cineva să le fac, dar eu nu vreau să le fac.”, explică A.

» *Când o să fiu mare, o să fiu asistentă pe Salvare. Mereu când venea Salvarea mie îmi plăcea cum ajutau oamenii, îmi place meseria asta.*

“Am văzut de multe ori și am fost atentă. Și m-am gândit că îmi place să ajut oamenii. Chiar l-am ajutat o dată pe Tataia, că

a rămas într-o zi, era să rămână fără respirație și l-am luat și l-am dus în casă. Avea un spray pe care nu mai știa unde l-a pus și eu l-am găsit și i-am dat și s-a făcut mai bine. Nu m-am speriat deloc, adică m-am speriat doar un pic, dar m-am dus repede în casă și l-am chemat pe tata, am chemat-o pe mătușa mea. Și când au venit ei era mai bine”, povestește A., cu gândul la nobila meserie pe care și-a propus să o facă. Și, ca să ne convingă că planurile ei sunt cât se poate de realiste și că i se potrivesc întru totul, ne face o mărturisire: „Îmi place mirosul de spital, dar nu știu de ce. Îmi mai place și mirosul de ceva dulce, adică de gogoși, de clătite, de cozonac, dar nu știu de ce îmi place mai mult mirosul de spital”, susține A.

Peste toate neajunsurile a mai venit și pandemia

Peste toate nedreptățile de până acum, s-a mai așezat o problemă: pandemia. E o nenorocire globală, e drept, e a noastră, a tuturor, dar probabil că efectele se văd cel mai bine acolo unde pandemia s-a așternut peste celelalte neajunsuri. Din septembrie, A. a fost doar câteva zile la școală, apoi a trebuit să treacă la învățământul online. În aceste condiții, pentru ea a fost esențial să continue să socializeze, iar acest lucru s-a întâmplat la Centrul de Zi. Pentru multă vreme din

acest început de an școlar, A. a făcut temele dimineața împreună cu profesorii și colegii de la Fundație, apoi a mers acasă pentru orele din fața computerului. Fără șansa de a avea măcar jumătate normalitate, A. ar fi doar o altă victimă a învățământului online, a pandemiei, a unei perioade care se încorporează să ne însoțească mai mult decât merită copiii noștri.

Ajută-ne să scriem povești cu final fericit!

La Fundația Inimă de Copil spunem
poveștile faptelor bune.

Sărăcia nu ar trebui să fie o barieră în calea succesului. Inimă de Copil ajută copiii, părinții și comunitățile în situație de risc cu suport medical, educațional, emoțional și economic.

Împreună transformăm inegalitățile în oportunități egale, creând comunități mai puternice, bazate pe incluziune. Facem acest lucru de 25 de ani în cea mai săracă zonă a României, **sud-estul țării, în Galați, Brăila, Vrancea și Vaslui.**

Aici la fundație, credem în bunătate și în **binele care face bine, orice ar fi.** Ne lăsăm ghidați de poveștile copiilor și tinerilor pe care îi ajutăm și ne facem un scop din a da mai tare vocile lor. Ei sunt cei pentru care, zi de zi, suntem aici.

Donează și tu!